

*om je heengaan treuren wij
om wat je was zijn wij dankbaar*

Dankbaar bewaren wij de
herinnering aan het leven van

Bernardus Johannes Joseph Kuipers

Mijn lieve man, onze pa en opa.

Pa werd geboren op 14 maart 1923 te Fleringen. Pa was de oudste uit een gezin van 8 kinderen. Nadat hij vrolijke en zorgeloze kinderjaren heeft gehad is Pa al op 13 jarige leeftijd gaan werken als arbeider. De oorlogsjaren zijn niet ongemerkt aan hem voorbij gegaan. Na de oorlog is hij als metselaar gaan werken, totdat hij in 1952 in de voetsporen van zijn vader is getreden door PTT-besteller te worden. In 1947 is mama in z'n leven gekomen en na 7 gelukkige verkeringsjaren zijn ze op 14 juli 1954 in het huwelijk getreden. In hun liefde mochten zij het leven doorgeven aan hun 6 kinderen.

Pa was een lieve man met een heel goed en zacht karakter en als je hem nodig had, dan was hij er. Na zijn hartaanval op 18 april 1977 moest hij inleveren, iets wat hem niet beviel.

Pa werd afgekeurd voor zijn werk als PTT besteller, dit deed hem veel verdriet, omdat hij dit al bijna 25 jaar deed.

Nu had pa wel meer tijd over voor zijn boerderij, waar hij zoveel van hield. Nadat hij steeds meer in moest leveren heeft Pa in december 1981 een zware hartoperatie ondergaan. Dit ging zo goed, zodat hij al gauw weer thuis was, nu kon pa zelf weer de boerderij onderhouden. Enkele jaren nadat Pa had aanvaard, dat hij steeds meer in moest leveren, hebben papa en mama samen

besloten de boerderij op te geven.

Pa had een hechte band met z'n kinderen en kleinkinderen en hij vond het mooi als we kwamen. Pa was heel gelovig en als hij eens een weekend niet naar de kerk kon, luisterde hij graag naar de kerktelefoon.

Toen ze 2½ jaar geleden hun nieuwe huis betrokken, was hij de koning te rijk.

Pa en Ma kregen het allebeid een stuk gemakkelijker, zodat hij nog meer aan de groentetuin kon doen. Een van Pa's hobby's van de laatste tijd was zwemmen, wat hij zo graag deed. Samen met de burens ging hij ook op maandag 29 juli 1991 naar het zwembad. Maar hij en wij wisten nog niet wat ons te wachten zou staan die dag.

Pa is niet weer bij ons thuis gekomen. In zijn plechtig gezongen uitvaart in de parochiekerk van de H. Pancratius te Albergen, hebben we afscheid van hem genomen, waarna we hem te ruste hebben gelegd op het parochiële kerkhof aldaar.

Lieve man, pa en opa bedankt voor alles, wat je ons hebt gegeven. We zullen je missen, we blijven altijd van je houden.

Goede God geef ons Uw kracht nu wij verder moeten leven met het grote gemis om hem.

Pa kennende zou hij op het laatst hebben gedacht: Lieve vrouw, kinderen en kleinkinderen ik heb jullie allen innig lief gehad en stervende aan jullie allen gedacht.

Voor de vele blijken van medeleven na het plotseling heengaan van mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa, zeggen wij U oprecht dank.

B.H. Kuipers - Loman
kinderen en kleinkinderen

Albergen, 2 augustus 1991
Morsdijk 5